

[Ejler Koch.]

I den foreliggende sag har det været vanskeligt at finde en rimelig balance mellem to modstående hensyn, nemlig hensynet til debitor: at undgå en urimelig forfølgning, og hensynet til kreditor: at debitorerne skal betale de penge, de skylder. I udvalget har vi lagt meget stor vægt på, at vi i denne vanskelige balancekunst kunne få et så bredt flertal som muligt om reglerne, og jeg synes, at det ved at bøje sig mod hinanden er lykkedes os at finde, hvad man kunne kalde et rimeligt balancepunkt på de pågældende områder. Det gælder især den særlige fredningsregel, som beskytter debitorerne mod alt for ivrige kreditorer, og det gælder adgangen for fogden til at fastsætte en særlig afdragsordning, som skulle overflødigsgøre de videre retsforfølgningsskridt.

I forhold til det af ministeren oprindeligt fremsatte forslag har der fundet visse modifikationer sted, men jeg finder, at der selv med de modifikationer stadig er tale om så klare forbedringer, at vi med tilfredshed kan se på, at det er lykkedes at nå til vejs ende med denne reform.

Der er et par enkelte ting, jeg meget gerne vil fremhæve i denne forbindelse. Den ene er — og her tror jeg jeg kan tale på hele udvalgets vegne — at vi lægger megen vægt på at få begrænset antallet af politifremstillinger. Den særlige afgift, der er blevet lagt på politifremstillinger, vil hjælpe her, og vi håber, at det vil medføre en nedgang i denne i mange henseender umenneskelige og omkostningskrævende måde at drive penge ind.

Jeg har to henstillinger til ministeren. Den ene vedrører spørgsmålet om fogedretternes åbningstider. Vi har drøftet det i udvalget, og ministeren har sagt, han vil lave en forsøgsordning. Jeg tror, jeg kan sige, vi alle ønsker at få en så bred og så hurtig forsøgsordning som muligt, fordi vi er tilbøjelige til at tro, at dette er den allerbedste måde at undgå de urimelige politifremstillinger på.

Endelig er der spørgsmålet om samarbejdet mellem fogedretten og andre myndigheder. Jeg har ofte været i forbindelse med pantefogder, som føler sig i en uheldig situation, fordi de i virkeligheden skal administrere to sæt af regler, som ramler sammen, nemlig hele bistandslovsadministratio-

nen og reglerne om inddrivelse af skatter og afgifter. Men det gælder jo også i forholdet til den almindelige fogedret, at der på en eller anden måde synes at være tilgædet de forskellige offentlige myndigheder instruktioner om, hvordan de skal forholde sig, som ikke helt passer sammen. Derfor vil jeg meget henstille til justitsministeren, at han tager en forhandling med socialministeren og skatteministeren for at se, om vi kan få et fornuftigt og rimeligt samspil mellem disse regler, hvor vi tager hensyn til alle parter.

På denne baggrund skal jeg derfor anbefale, at man stemmer for de af ministeren stillede ændringsforslag og stemmer imod de andre af forskellige mindretal stillede ændringsforslag.

Hvad angår forslaget til lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter, hilser vi med tilfredshed, at det er lykkedes at få lovforslaget igennem uden ændringer, og jeg skal derfor anbefale, at man til sin tid stemmer også for dette lovforslag.

Nathalie Lind (V):

Efter en meget grundig og meget langvarig udvalgsbehandling synes jeg, det er glædeligt at kunne konstatere, at et stort flertal i retsudvalget har kunnet samle sig om at foreslå de ændringer vedrørende lov om udlæg og udpantning, som vi skal tage stilling til her i dag.

Hvad angår lovforslag nr. 19 [om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter], foreslår vi dette vedtaget uændret, som socialdemokratiets ordfører sagde. Jeg skal ikke nægte, at da vi havde den allerførste behandling af dette lovforslag i 1973, var et af de punkter, hvor jeg på mit partis vegne fremførte en kritik mod lovforslagene, at jeg ikke syntes, der var den nødvendige afbalancering, den nødvendige ligestilling mellem det offentlige som kreditor og en privat kreditors stilling, men jeg må indrømme, at jo mere vi har arbejdet med dette problem, jo mere må vi erkende, at f. eks. en regel om en fredningstid på 6 måneder ikke kan gennemføres ved skatte- og afgiftskrav, der jo forfalder periodisk. Omvendt kan jeg trøste mig med, at jeg synes, resultatet af forhandlingerne i udvalget er blevet, at det er lykkedes at nå frem til, at vi på en række forskellige punkter nu